

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Σήμερον λοιτόν υπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κομητάτου εἰσέρχεται ἐπιόδιμως ἐπὶ τῷ θόματος αὐτῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἡ τρελλὴ 'Απόκρεωσις, ἥτις, ἀφοῦ περιέλθῃ τὴν πόλιν, θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Σύνταγματος, ὅπου θὰ τὴν δεξιωθῇ τις ἐκ τῶν σκηνῶν ποιητῶν. Τὸ Σύνταγμα ἡτο ἀληθῶς τὸ καταλληλότατον σημεῖον διὰ τοιοῦτον σκοπόν.

※

Νέον σχίσμα ἀπειλεῖ τὴν 'Ορθόδοξον Εκκλησίαν.

'Ο ἡγεμὼν Μιλάνος ἔζητησε παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ, ὅπως κυρώσῃ τὰ Β. Διατάγματα δι' ὧν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς λειτουργούς νὰ νυμφεύωνται τὸ δεύτερον διατελοῦντες ἐν χηρείᾳ. 'Ο Σέρβος ἡγεμὼν λέγεται, ὅτι ἔζητησε τοῦτο, ἀφοῦ ἔμιχθε τὴν σκληράν τοῦ Παπα - σκληρῶν ἐπίθεσιν. 'Ο Οἰκουμενικός Πατριαρχὸς τὸν διεβεβαίωσεν, ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ ἔξαρτεσιν, καὶ ποσοσπάθησε νὰ ἀποκρύψῃ ἐπιμελῶς τὰ οὐχὶ παραρέτως διαδοθέντα περὶ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Μεσσηνίας.

※

'Η δυεῖκα τοῦ Γουλιέλμου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐγκατελείφθη ἡδη ὑπὸ τῶν συναδέλφων καὶ τώρα ἔχομεν τὴν δυεῖκα τοῦ βασιλέως τῆς 'Ισπανίας, δοτεις πάσχει ἐξ . . . ὁδοντοφυίας. 'Ελπίζομεν, ὅτι θὰ σωθῇ καὶ ἐκ τῶν ὁδόντων του, ἀφοῦ ἔσωθῃ ἐκ τῶν ὁδόντων τῶν ἐπαναστατῶν, εὐθὺς φεύγοντας εἰς τὸ βασιλικὸν . . . λίκνον.

※

Δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια!

Εἶνε τὸ γενικὸν σύνθημα ὅλων τῶν ἐφημερίδων. 'Ἐν τούτοις τὸ 'Τριουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν δικψεύδει πάντα ταῦτα ἰσχυρούμενον, ὅτι γράφονται τῇ εἰσηγήσει τῶν ἐνταῦθα ἀσφαλιστικῶν ἐταριθῶν καὶ ιδίως τοῦ . . . 'Αρχαγγέλου

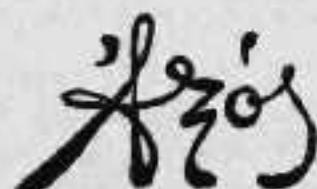
※

Τὸ ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ κήπου τῆς Βουλῆς οὔρητήριον μικρὸν ἐδέησε νὰ καταστῇ ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος. Πολλοὶ ἔξεφράσθησαν κατ' αὐτοῦ, ως μέλλοντος ν' ἀναδίδῃ βραυμερὰς ἀναθυμιάσεις, ἀλλ' εὐλόγως μετεπεισθησαν σκεφθέντες δτι, οὐχὶ μικρὸν αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ ἀλλη ἐστία μολύσματος.

※

'Ο ἐλλόγιμος φίλος κ. Μυριανθούστης ἐπισκέπτεται καὶ αὐτὸς τὸ οὔρητήριον.

— Νὰ σοῦ 'πω, λέγει εἰς τινὰ παρατυχόντα ἔκειτο ἐγὼ νομίζω, ὅτι ὅλη αὐτὰ τὰ ἀκάθαρτα μέρη πρέπει νὰ εὑδαινωνται ἐκτὸς τῆς πόλεως.

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

(ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑ... ΡΟῆμε εν προσῳ)

'Ο ἡλιος τῆς 'Αττικῆς κατήρχετο βραδέως τὸν Σαρωνικὸν, καὶ ὁ γλυκυπόλιτος ὄρος ἦν περατοῦτο εἰς ἀραβούργη γρυποπόρφυρα. 'Ο Τρηττός ὑψοῦτο ιστέφανος καὶ ἡ σεβασμικὴ 'Ακρόπολις ἤνορθισε τὴν ἀπαράμιλλον καρυφήν, καὶ κατηγάζετο ὑπὸ βαθέως ἐσπειρινοῦ φωτός, ὃσει περιβάλλεται πορφύραν βαπτίσασσης. 'Ο ἡλιος τῆς 'Αττικῆς κατήρχετο βραδέως πρὸς τὸν Σαρωνικόν.

Σκοτεινὸν νέφος ἐξηπλώθη ἀνεῳθεν τῆς 'Ακροπόλεως. Τὸ νέφος ἐμεγαλύνθη καὶ ἔχαμήλωσε, καὶ ὁ Παρθένον ἀπεκρύψη ἐν τῷ διμιχλώδει κύκλῳ αὐτοῦ. Λάμψις ἀστραπῆς διέδραμε τὸ σύννεφον. Τὰ ὥραὶ δένδρα τοῦ ἐλαιῶνος φρίτουσι καὶ κλίνουσι πρὸς τὴν γῆν, ὃσει ὡθοῦντα ὑπὸ βιαίας πνοῆς λαίλαπος. Τὰ ὥραὶ δένδρα τοῦ ἐλαιῶνος ἀναγγωρίζουσι τὴν Παρθένον, τὴν αἰωνίαν 'Αθηνᾶν, ἥτις ὡς σκοτεινὸν νέφος ἐξηπλώθη ἀνωθεὶ τῆς 'Ακροπόλεως.

'Η θεὸς περιφέρει τὰ βλέμματα ἐπὶ τῆς ἀττικῆς πεδιάδος. 'Αλλὰ τὰ θεῖα αὐτῆς βλέμματα, οὐδὲ κωλύονται ὑπὸ τοῦ ζόφου, οὐδὲ ἐνεργοῦσιν ἐν τῷ στενῷ ὄρει, διπερ ἐγράφη εἰς τοὺς ὄφικλημοὺς τῶν θυκτῶν. Οἱ ὄφικλημοὶ τῆς 'Αθηνᾶς βυθίζονται εἰς τὸ ἀπέρχοντον διάστημα, καὶ δύνανται νὰ περιλαμβάνοι τὰ ὅρη καὶ τὰ πεδία τῆς 'Ελλάδος ἀπέσονται. 'Αλλ' ἡ θεὸς προσβλέπει μελαγχολικῶς τὰ λείψαντα τοῦ Παρθενῶνος μόνον, καὶ περιφέρει τὰ βλέμματα ἐπὶ τῆς ἀττικῆς πεδιάδος.

Τὸ δόρυ, ἡ αἰγίς, ἡ περικεφαλία κυριαίνονται καὶ λάμπουσι. «Κατηραμένες Ελγίνε!» φιθυρίζει, καὶ ἀντηγετὴ η φωνὴ τῆς ὡς ὑπόκωφον μήνυμα βροντήζει. 'Αλλ' αἴφνης ἡ Παλλὰς ἱλαρύνεται. Οἱ γαίοντες λάκκοι ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως, αἱ κατεδαφίσεις τῶν βαρβαρικῶν ἵγνῶν τῆς δουλείας καὶ τοῦ μεσκίνων τῇ δεικνύουσιν, ὅτι μία μόνη φροντὶς διέπει τὴν διένοιαν τῶν ἐκφυλισθέντων ἀπογόνων τοῦ Κέκρωπος, τῶν βαρβαρωθέντων 'Ελλήνων, τῶν θυγατρῶν οἵτινες ἐγήρασαν: ἡ θρησκεία καὶ ἡ τέχνη τῶν ἀρχαίων, ἡ αἰωνία σοφία τῆς 'Αθηνᾶς. Τὸ δόρυ, ἡ αἰγίς, ἡ περικεφαλία κυριαίνονται καὶ λάμπουσιν.

'Απὸ τῆς 'Ακροπόλεως ἐπισκοπεῖ τὰς 'Αθήνας, στρέφεται πρὸς τὰς Θήρας, διακοίνει τὴν 'Ολυμπίαν, καταπτεύει τὰς Μυκήνας. 'Ἐπι τῶν ὄψεων τῶν αὐστηρῶν Καρυκτίδων ζωγραφίζεται κατάνυξις ἀρρητος. «Οἱ ἀνθρώποι διέρχονται τὰς ἡμέρας των, φιθυρίζει ὡσεὶ ὠμίλει καὶ ἐκυτήν, ἀνασκάπτοντες τὴν γῆν καὶ περισυλλέγοντες εὐλαβῶς τὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας τοποθεσίας. Καὶ τὰ ἀποθέτουσιν ἔντος ἀπλῶν σίκισκων, οἵτινες διὰ τῆς δυνατείας ἐκείνων, μεταβάλλονται εἰς περικαλλῆ μουσεῖα, εἰς θαυματουργούς ναούς. 'Αν δὲ Ελγίνος κατέστρεψε τὸν ναόν μου, δὲν κατεστράφη τὸ καράτος μου!» Καὶ ἀπὸ τῆς 'Ακροπόλεως ἐπισκοπεῖ τὰς 'Αθήνας.

Αἴφνης ἀνακαλύπτει ἐν τῷ βαθυτάτῳ μειούμενῷ λυκόφωτι στρατιῶν ὅλην ἀνθρώπων, χωρούσαν τοιγῇ καὶ μετὰ περισκέψεως, ὃσει μετέβασιν εἰς ἀλώσιν ἔχθρικοῦ στρατοπέδου. 'Εφ' ὅσον τὸ σκότος αὐξάνει, ἐπὶ τοσοῦτον ταχύνεται τὸ βήμα τῶν μυστηριώδων ἀνθρώπων. Χωρούσιν ἀφορητί, ως αἱ σκιές τῆς 'Οδυσσείας. Προσβλέπουσι πέριξ ὑπόπτως, ὃσει ἐφοδιαῖτο τὴν ἀναγγώρισιν. ἀλλ' αἱ λοιποὶ ἀνθρώποι κατὰ τὴν φράντην ἐκείνην ἐπιστρέφουσι κεκυρικότες ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ ἀναπαύονται. Μόνοι ἐκεῖνοι